

50

Jana

Ministerstvo promyšlených informací varuje:
NEMÍSTNÝ OPTIMISMUS ŠKODÍ ZDRAVÍ!

aneb

Rokům stejně neutečeš!

Martin R/06

Vydáno u příležitosti padesátého výročí jmenované
v počtu 1 výtisku vlastním nákladem

(C)Martin, Brno 2014

Všechna práva vyhrazena. Kopírování možné jen se svolením oslavenkyně.

Věnováno mladé paní Janince u příležitosti jejího dlouho očekávaného výročí, které nám celý rok neúnavně připomínala.

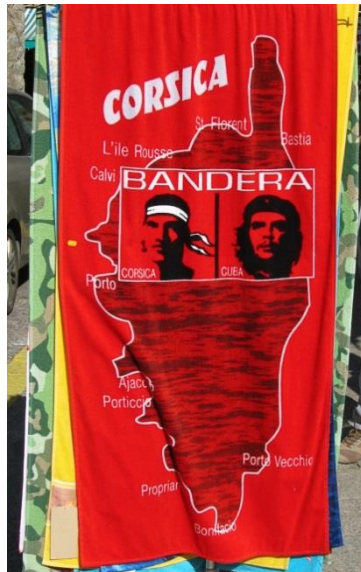
Ať její nápady neokorají, elán nevyprchá a fantazie
ať ji neopustí. Ostatně slavit se nemusí jen kulatiny,
51 je také pěkné číslo.

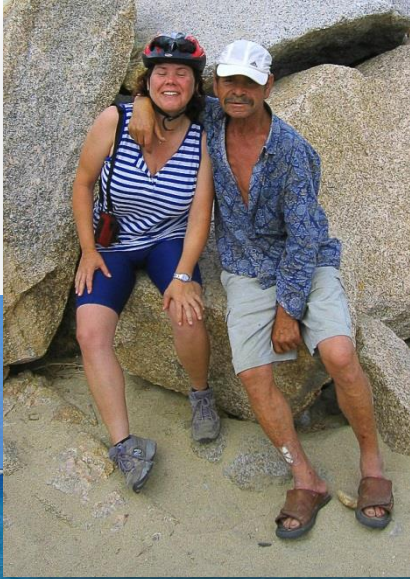
Kdo řekne víc, byť nejvíc chvalořečí,

než ten, kdo řekl by, že ty jsi ty?
Kdo se ti rovná, kdo tě v něčem předčí,
kdo má tvůj šarm, tvůj lesk, tvé kvality?
Co by to bylo, ptám se, za básníka,
kdyby svůj námět trošku nezkrášlil?
Kdo ale píše o tobě, ať říká,
že ty jsi ty – tím zkrásní jeho styl.
Ať opíše, co v tobě stojí psáno,
ať chválou nekazí dar Přírody,
a jeho slova ryzím jasem vzplanou –
tou jejich slávou přece budeš ty.
Ty však ráda se dáš chválou oslavovat,
tvou krásu kazí příliš krásná slova.

(M.S. 84)

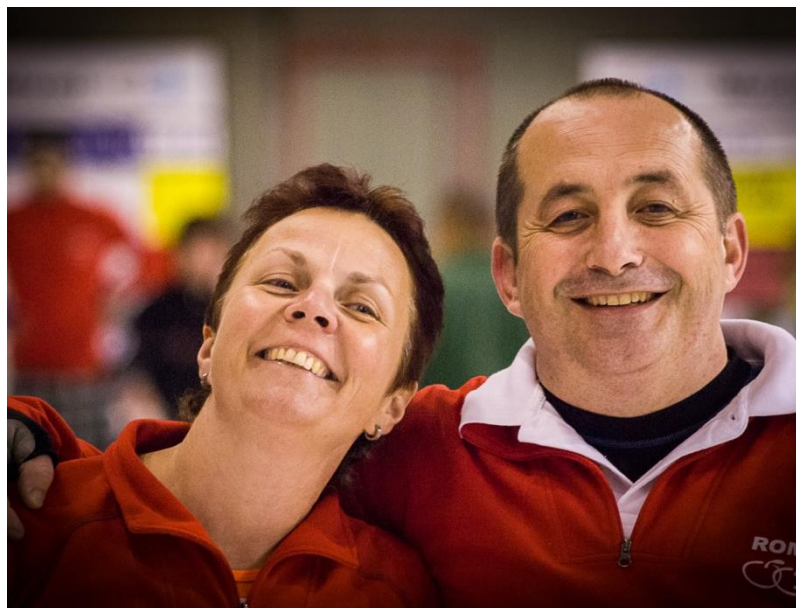

Ten vytýká ti bujné hříchy mládí,

ten zas chválí tvou rozvernost a šarm;
však i tvé chyby všichni mají rádi,
vždyť každý hřích hned změníš v půvab sám.
Bezcenná tretka nabude přec ceny
a z prstu krále zazáří jak skvost,
tak i tvé hříchy – tebou povýšeny-
hned promění se v nejryzejší ctnost.
Ach, kolik jehňátek by za své vzalo,
kdyby vlk chodil v rouše beránčím?
A ctitelů ty nikdy nemáš málo,
každého snadno omráčíš – máš čím.
Tím by tvá láska poškodila mne:
může být má a tvoje pověst ne?

(M.Š. 96)

Ty přičinlivé, něžné prsty času,

co s láskou tkaly líbezný tvůj vzhled,
barbarsky servou tvoji křehkou krásu,
své vlastní dílo, nad nímž žasne svět.

Neboť čas nemá špetku slitování,
ohyždné zimě vydá léto v plen,
mráz jak dech smrti vnikne do kořání
a rubáš navlékne si pustá zem.

A nebýt potom vonné tresti léta,
co v lahvičce jak v cele přebývá,
po kráse byla by – a navždy – veta,
a ani vzpomínka by na ni nezbyla.

Ale květ, který v trest' jsi překapala,
ač sám už není, pořád voní dál.

(M.S. 5)

Milá, tebe stáří nedotkne se,

věčně mláda být ti zrak můj pomáhá.

Tři zimy zpustle pustošily v lese

a třikrát stromy svlékly do naha,

tři jara podzim zbarvil do žluta,

tříkráte duben vydech naposled

v úpalu června, avšak netknuta

procesím času zůstala tvá pleť.

A přesto čas, jak ručka ciferníku,

tiše se krade, okrádá tvou tvář,

nehybná zdá se, avšak v okamžiku

pohne se přec – a ze mne je hned lhář.

Slyš tuhle hrůzu, budoucí ty čase:

dřív než se zrodíš, přivodíš smrt kráse.

(M. Š. 104)

Dejásej, Čase, já se nezměním,

svým věžím sebevýš at' zvedáš hlavu,
všechno tu bylo už, a já to vím –
jen staré triky, možná v novém hávu.
Že život krátký je, chcem obdivovat,
co podsouváš nám, ač to staré jest,
svou vlastní touhou zrodíme to znova,
na sobě samých zkoušíme tu lest.
Vzepřu se tobě a tvé historii,
co bylo, bude – jest – mne nevzruší,
lže minulost i to, co právě žiji,
tvůj věčný spěch nás klame na duši.
Tvé lži i kose navzdory však dím:
nejásej, Čase, já se nezměním.

(W. S. 123)

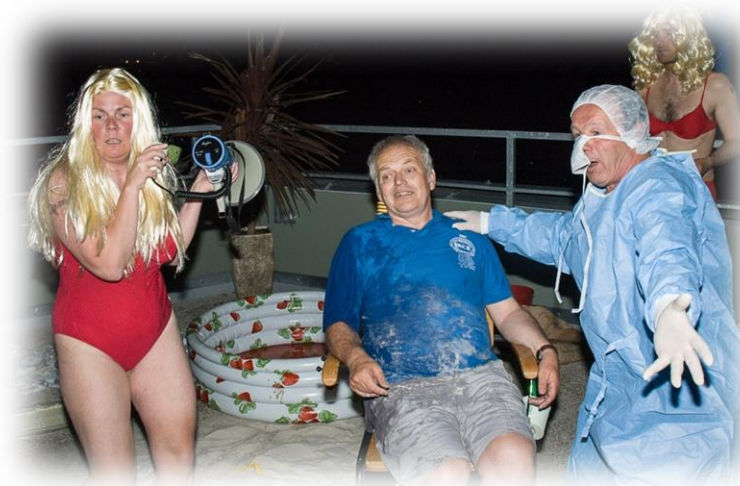

rp Času zadrž, ty moje milá,

a zrádný písek hodin zpomal trochu,
jiné nech chřadnout, ty zraj do krásy,
nabírej léta, bys nabrala sil.
Vládkyně zkázy, mocná Příroda,
co bere jiným, tobě ráda dá,
snaží se, snaží uchovat tvou krásu,
a tak se pomstít vražednému Času.
I její miláček, tak zní má lekce,
přes všechnu snahu umře bez protekce.
Smrt vede účty – a je neúplatná:
Ty půjdeš též, až směnka bude splatná.

(W. S. 126)

aní mé lásky, to tvá vzácná ctnost

mne k tobě víže poutem vazalským,
ne vtipný rým, leč svoji oddanost
vyjádřit chci svým psaným poselstvím –
oddanost velkou tak, že moje slova
nahá a chudá, zajímavá jsou,
ty ale v duši vlídně najdeš nová
a má se do nich pyšně obléknou.
Až mne snad hvězdy jednou poctí přízní
a dají háv mým slovům odraným,
odvahu zase najde ke své písni
a tvoji úctu si snad vysloužím.

Však do té doby jsou má slova lichá:
zalezu do kouta a budu zticha.

(W.S. 26)

A zazvonil zvonec a pohádky je konec

Seznam obrázků

s. 1	2007	s. 33...36	Alpy, Kaprun 2013, 2014
s. 4	Překlady Martin Hlinský	s. 38, 39	Jana vdává syna, 2013
s. 5...8	Korsika 2007	s. 40	Pepa Kratochvíl šedesátiny 2009 Eva Lotraska šedesátiny 2013
s. 10, 11	Mistrovství ČR Mixy 2009	s. 41	šedesátiny Blecha 2009, Jana s Kájou nejmladším a s Pavlem, dort „veselý tácek“ na šedesátinách Jardy Jelínka 2009 šedesátiny Přemeček, 2014
s. 12	Mistrovství ČR Mixy 2010	s. 42	šedesátiny Přemeček, 2014
s. 13	Mistrovství ČR Mixy 2007, 2010, 2009	s. 43	Helča Šrůtková 50, 2013
s. 14	Mistrovství ČR Mixy 2009	s. 44	šedesátiny Jarda, 2009 šedesátiny Jiřoušek Svoboda, 2008
s. 16...19	Chorvatsko – kololod' „Sretan“, 2009	s. 45	šedesátiny Mirka Kroniky „záchrana aviatika“, 2007
s. 20, 21	První country bál, Juliánov 2009	s. 46	dortová bitva na padesátinách Alči Svobodové, Nový hrad u Adamova, 2003
s. 22	Krkonoše, Studniční hora, 2006	s. 47	„turista mezi hladovými maorskými lidojedy“, padesátiny Eva Lotraska, Bílovice, 2003
s. 23	Krkonoše, Lesní bouda, 2008 Sněžka, 2008	s. 49	Rezavý mužíček 2010
s. 24, 25	Krkonoše, vířivka u Lesní boudy, 2008	s. 50	Rezavý mužíček 2013, 2014, 2013, 2014
s. 26	Krkonoše, 2009, 2010	s. 51	Rezavý mužíček 2014
s. 28, 29	ferraty u Lago di Garda, 2011		
s. 30	Silvestr Vysočina 2008 vánoční výlet 2012 Krkonoše, Černá hora 2011 Jana jmenování ministryní, vánoční výlet 2009		
s. 31	Jizerské hory, 2014		
s. 32	seriál „každého čtvrtého“ - kuželky, 4. 1. 2014		